

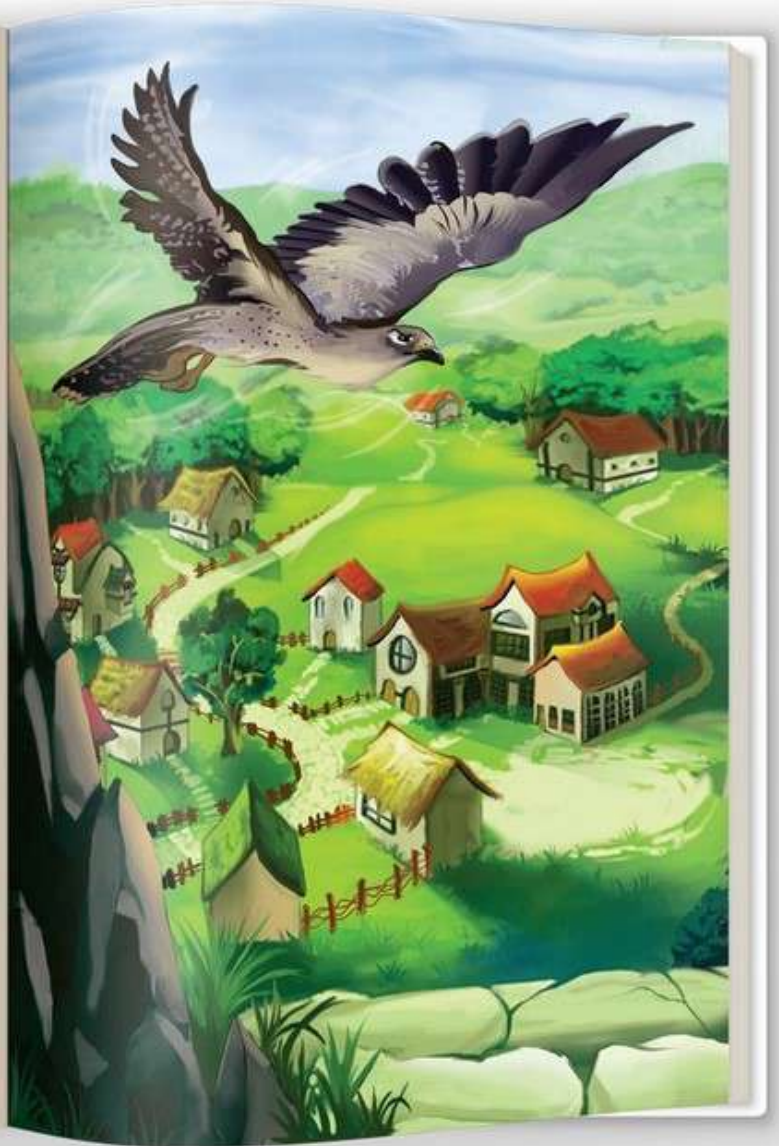
Paișorii

Se avântă cu toatele înspre păduricea de sălcii; ascunzându-se, rătăcesc prin frunzișul răcoros, apoi o iau de-a lungul miriștilor¹ și iar se întorc în bătaia lină a aripelor. De după deal vine în zbor rotat² un uliu. Pasărea de pradă pare că nu ia în seamă mulțimea păsărelelor călătoare. Ele îl zăresc; un strigăt de îmbărbătare³ și stolul întreg năvălește la luptă. Uliul ocolește

¹ miriște – teren agricol după strângerea recoltei

² rotat – în formă de cerc

³ îmbărbătare – încurajare

zise iepurașul.

Și gândul îi răspunse:

„Poate mai întâlnești un prieten...”

Și iar țupai-țupai⁹, iepurele sare vesel:

„Poate dau și peste o prietenă.”

Și gândul:

„Poate dai și peste o prietenă.”

Și mergând așa, iepurașul cu gândul își vorbesc:

„Ce lumină, și totuși luna încă nu a răsărit.”

„...și totuși luna încă nu a răsărit.”

⁹ țupai-țupai – țop-țop

labe, în hățișuri⁴, și privește nemișcat; vulpea stă lângă vizuină și nu se-ndură să meargă la vânat; veverița pleacă creangă lângă creangă și hoinărește, ca o deșucheată⁵, pădurea-ntreagă. Iar iepurele a zbughit⁶-o la jucat. Încet, ascultând, ispitind⁷, a ieșit tiptil-tiptil din curătură⁸ și, când a ajuns la margine și-a văzut întinderea lucie de zăpadă, a-nceput să sară de bucurie:

„Poate mai întâlnesc un prieten”, își

⁴ hățiș – desigur greu de străbătut, pădure deasă

⁵ deșucheat – smintit, într-o ureche

⁶ a o zbughi – a o lua brusc la fugă

⁷ a ispitii – aici, a cerceta, a descoperi

⁸ curătură – loc dintr-o pădure curățat de copaci și arbuști

